

תת"ע 13382/03/23 - מדינת ישראל נגד איתמר כהן

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 13382-03-23 מדינת ישראל נ' כהן

לפני **כבוד השופטת מגי כהן**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד **איתמר כהן**
נאשמים

החלטה

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה מיום 3.6.21. ישיבת הקראה נקבעה ליום 27.9.23, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה בפועל ועל תנאי.
2. בבקשה מיום 19.11.23 טען המבקש, כי לא קיבל כל הודעה בדבר כתב האישום שהוגש נגדו ו/או הזמנה לדיון, וכי מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט עולה כי דבר הדואר 'לא נדרש' אולם המבקש עוקב באופן סדיר ותקין וחיכה לקבל דואר שלא הגיע. לעניין טענות הגנה טען כי ישנו קושי בהותרת הרשעה העבירת מהירות שנמדדה במצלמת א'3; עוד טען המבקש כי הנו לוחם במילואים כנהג מבצעי וזקוק לרישיונו בעת הזו לאחר שכל יחידתו גויסה למילואים; לטענת המבקש צבירת הנקודות תגרום לו לנזק רב שכן עובד בתחום הרכב וזקוק לרישיונו.

דיון והכרעה

3. על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

4. בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה שצורף לבקשה ומצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נשלחה לכתובת מגוריו של המבקש רחוב זרובבל 15/19 נס ציונה, וחזרה ביום 10.5.23 בציון 'לא נדרש'. יודגש כי כעולה מתמצית מרשם האוכלוסין שצירף המבקש כתובתו המעודכנת מיום 21.6.22 הנה זרובבל

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2009)).

בעניינינו, המבקש צירף מכתב מרשות הדואר מיום 21.11.23 בדבר נסיבות המצאה, וממנו עולה כי המכתב הועבר לחלוקה ביום 23.2.23 ומאחר והנאשם לא נכח בבית הושארה הודעה ראשוה ובתאריך 5.3.23 נשלחה הודעה שניה. משלא הגיע המבקש לאסוף את הדואר ביום 4.5.23 הוחזר המכתב הרשום בציון "לא נדרש".

מלבד מטענה בעלמא כי עוקב אחר הדואר וחיכה לקבלת הדואר שלא הגיע, המבקש לא הוכיח, ולא הציג כל ראיה, כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. ראה רע"פ 2575/17 רונן גיאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 06.09.2017); וכן עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 נסאר נבואני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.12.2018), כב' השופט ערן קוטון -

"כפי שהובהר לעיל, ההזמנה לדין חזרה בציון הערה - "לא נדרש". מכאן שהיה על המערער להוכיח כי לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מקבלתה. המערער לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, משכך רשאי היה בית משפט קמא לראות במערער כמי שהוזמן לדין כדין, לראות בו כמי שמודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, ולהרשיעו בהיעדרו."

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

5. על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בעניינינו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וכפירה בביצוע העבירה, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

6. באשר לטענה לעיוות דין בנסיבות בהן מדובר בעבירה שנאכפה במצלמת א3 - נפסק, כי אין בטענה זו כשלעצמה כדי להצדיק קבלת הבקשה לביטול פסק דין בעילה של עיוות דין. וראו רעפ 1771/19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל, 11.7.19; וע"פ (עליון) 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.06.2019).

7. לעניין טענת המבקש בעניין צבירת נקודות אשר תגרום לו לנזק כבד, ראו לעניין עפ"ת (מחוזי נצרת 33128-12-15 (רביע מירם נ' מדינת ישראל, 24.2.16, כב' השופט סאאב דבור:

"בשולי פסק הדין אציין כי לא ניתן להתעלם מהתופעה הנפוצה לפיה מערערים/מבקשים אחדים פונים לבית המשפט אם זה במסגרת בקשה לביטול פסק דין ואם זה במסגרת הודעת ערעור, אך לאחר שנודע להם על שלילת רישיון נהיגה ו/או צבירת ניקוד מטעם משרד הרישוי. תופעה זו הינה פסולה ושורשיה יונקים מתוך רצון של אותם מערערים/נהגים לחלץ את עצמם מן המבוי הסתום אליו נקלעו. במצבים שכאלה ברי, כי אין עניין לנו בטענות שמקורן בפסק הדין עצמו או בהליך התעבורתי העומד בבסיס צבירת הנקודות."

8. מכל האמור לעיל לא מצאתי לבטל את הכרעת הדין.

9. באשר לטענה כי יש ליתן למבקש את יומו בביהמ"ש, המבקש צירף אישורים כי משרת במילואים כנהג מבצעי וכי כל יחידתו גויסה עקב מצב החירום החל במדינה, לפיכך ולפנים משורת הדין הנני מורה על ביטול גז"ד שניתן ביום 27.9.23 ומותירה את ההרשעה על כנה.

הנני קובעת את התיק לטיעונים לעונש במעמד הצדדים ליום 15.1.24 שעה 12:00

54678 המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים ותזמנם לדיון.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.